

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 31. juulil 2003.

(¹) EÜT L 183, 12.7.2002, lk 51.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof 2. detsembri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Siemens AG versus VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH

(Kohtuasi C-59/05)

(2005/C 82/39)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Bundesgerichtshofi 2. detsembri 2004. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Siemens AG v. VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH, mis saabus kohtukantseleisse 10. veebruaril 2005. Bundesgerichtshof küsib Euroopa Kohtult eelotsust nõukogu 10. septembri 1984. aasta direktiivi 84/450/EMÜ, (¹) mis käsitleb eksitava reklaamiga seotud liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamist artikli 3a lõike 1 punkti g tõlgendamisel Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta direktiivi 97/55/EÜ (²) sõnastuses, järgmistes küsimustes:

1. Kas direktiivi 84/450/EMÜ artikli 3a lõike 1 punkti g mõttes on konkurendi "teiste eraldusmärkide" mainet ebaõiglaselt ära kasutatud juhul, kui reklaami avalikustaja võtab erialaringkondades tuntud konkurendi eraldusmärgi (käesoleval juhul tellimisnumbrite süsteem) sisuliselt identsele üle ja reklaamis viitab identsele ülevõtmisele?
2. Kas maine ebaõiglaselt ärakasutamise tõendamisel on direktiivi 84/450/EMÜ artikli 3a lõike 1 punkti g mõttes eraldusmärgi identse ülevõtmise eelis reklaami avalikustaja ja tarbija jaoks määrava tähendusega?

(¹) EÜT L 250, lk 17

(²) EÜT L 290, lk 18

Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. veebruari 2005. aasta hagi Portugali Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-61/05)

(2005/C 82/40)

(Kohtumenetluse keel: portugali)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 10. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Portugali Vabariigi vastu. Hageja esindajad on Pedro Andrade ja Woulter Wils, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Portugali Vabariik on oma õigusaktides sätestanud videotootjate kasuks rendiõiguse, siis on Portugali Vabariik rikkunud direktiivist 92/100/EMÜ (¹) ja eriti selle artikli 2 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- tuvastada, et kuna Portugali Vabariik on oma õigusaktides tekitanud segaduse selles osas, kes peab rendiõiguse lõppemisel maksuma tasu autorile, siis on Portugali Vabariik rikkunud direktiivi 92/100/EMÜ, eriti selle artiklist 4 koos toimes selle artikli 2 lõigetega 5 ja 7 tulenevaid kohustusi;
- jätta kohtukulud Portugali Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Portugali Vabariik on rikkunud direktiivi 92/100, kuna ta on oma siseriiklikku õigusesse ebaõigesti üle võtnud selle artikli 2 lõike 1, kui ta ei andnud filmi esmasalvestuse tootjale rentimise ainuõigust.

Teisest küljest tekitab mõiste "tootja" kasutamine Portugali õiguses segadust selles osas, kes peavad maksuma tasu, millele autoril on õigus, mis viitab selle direktiivi, eriti artikli 2 lõigete 5 ja 7 ning artikli 4 siseriiklikku õigusesse ebaõigesti ülevõtmisele.

(¹) EÜT L 346, lk 61.